

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Diues sine eleemosyna. tit. 277

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

geli Abrahæ subuersionem Sodomorum. Genes. 18. ideo quia docturus erat filios suos timere Deum. &c. Est enim bonum signum pij hominis futuri, prompta adolescentis obedientia erga parentes & superiores. Ruina quoque futurę Ecclesię & Christianismi, inobedientia adolescentiæ.

Tertiò, Apostolus 1. Cor. 15. dicit, Per inobedientiam vnus nos omnes esse damnatos, & per vnus obedientiam nos omnes saluatos, &c. origo ergo omnis mali est inobedientia, sicut dicit Gregorius, libro 31. Moralium. Sola, inquit, obedientia virtus est, quæ cæteras virtutes menti inserit, & insitas custodit. Sic Isaac adolescens obediuit patri vsque ad mortem Genes. 23. magnus fit Patriarcha: obediuit Ioseph patri, visitans fratres, venditur Ismaelitis. Sed fit dominus Aegypti, Genes. 37. obediuit Christus puer 12. annorum, Lucae, 2.

Ex inobedientia filij fit grande peccatum erga Deum & parentes, At aliquando talis inobedientia venit ex negligentia parentum, sicut scribit Boethius de disciplina scholarum, quòd quidam pater sæpè & toties redemit filium à patibulo, quod tandem amplius noluit eum redimere: tunc finaliter cū debuit suispendi, petijt malitiosè osculum à patre, & amputauit patri nasum, dicens: Hoc, quod patior, à te habeo, quia in iuuentute me non verberasti, & Gregor. 4. Dialogorum de iuuenē quinque annorum, quem, cū blalphemaret parentes & Deum, statim diabolus strangulauit, qui puer licet esset paruus in annis, factus tamen est magnus filius gehennæ, &c. Sunt multi mali filij, qui ex parentibus suis faciunt martyres, sicut dicit Salomon Prou. 19. Dolor patris, filius stultus.

DIUES SINE ELEEMOSYNA.

TITVLVS CCLXXVII.

PRIMO,

PRI Mò, peruersa res est, hoc diligere, quod te non diligit: & hoc negligere, quod te diligit, & cuncta præstat: Aurum, argentum, agros, vestimenta, & omnia metalla, quæ tu diligis, te autem nõ diligunt, nec rependunt vicissitudinem amoris: tu tamen sic illa diligis, quòd sæpè æterna bona propter illa relinquis. Idèò 1. Ioann. 2. inquit Apostolus: Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est in eo charitas patris. Omne enim quod est in mundo, est concupiscentia carnis, scilicet luxuria: concupiscentia oculorum, f. auarita: & superbià vitæ, quæ non ex patre, sed ex mundo est. At transit mundus & concupiscentia eius, qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum. At hæc est voluntas Dei, dare eleemosynam Luc. 11, Eccle 3. Eleemosyna refistit peccatis.

Secundò, Est autem duplex eleemosyna, secundum Augustinum super Lucam serm. 30. scilicet iudicij & charitatis. Eleemosyna iudicij, fit animæ tuæ: sed charitatis, fit proximo. De prima dicitur Ecclesiast: 30. Miserere animæ tuæ placens Deo i: fac eleemosynam tuæ animæ, & sic placet Deo. Sed dicis: quomodò dabo animæ meæ eleemosynam? Respondèd, quicumque malè viuis, quicumque infideliter viuis, redi ad conscientiam tuam, & ibi inuenies mendicantem animam tuam, inuenies ipsam pauperem, spoliatam iustitia, in peccatis egrotantem, da illi eleemosynam, id est, piam virtutem, fac iustitiam, pœnitentiam, remitte offensam proximo. Erue à faucibus Sathanæ, & te ipsum iudica, & vitam emenda. Displice tibi, & mandata Dei obserua. Sic inquit Christus. Lu. 11. Date eleemosynam, & eccè omnia munda sunt vobis. Nisi enim hanc eleemosynam tuæ animæ dederis, parũ altera proderit. Altera eleemosyna dicitur charitatis, de qua Matth. 25. Esuriui, & dedistis mihi mandu-

QQ 3 care,

care, & car. Pharisei deridebant Christum, quando dicebat: Date eleemosynam, Lu. 11. Nam decimabant mentham, anethum, cyminum & rutam, & putabant se magnas dare eleemosynas. At illam eleemosynam iudicij & propriæ animæ non intellexerunt &c. Animam ergo primò tuam ciba virtutibus, ne fame pereat. Sed inquires, Quomodò dicit Christus: Date eleemosynam, & omnia munda sunt? Nunquid fides in Christum purificat & mundat, sicut dixit Petrus Acto. 15. Fide purificans corda? Respondeo: Fides in Christum, mundificat omnia, id est, quæ intus sunt, tollit peccata. At eleemosyna iuuat, vt ea, quæ foris sunt, etiam munda sint. Prius ergo pascite animam tuam fide in Christum, subindè omnia erunt munda, &c.

Tertiò, inquit Iesus Sirach Eccles. 25. Tres species odiuit anima mea, pauperem superbum, diuitem mendacem, & senem fatuum. Duo ergò nobis in exemplum proponuntur: diues ille, qui ampliauit horrea, Luc. 12 & Zachæus, Luc. 19. Diues epulo, Luc. 16. & Tob. 4. Chrysostomus super Matthæum: Si vis custodire thesaurum tuum, repone non in arcam, sed in manus pauperum: ibi inuidus non perdit, latro non spoliat, fur nocturnus non arripit, seruus fugam non meditatur, semper est tuus, semper integer, semper saluus. Et August. serm. 50. de tempore: Sunt pauperes latorarij siue latores nostri, qui ad cælum portant quod das. Sed quomodò ad cælum portant quod das, quandò hoc hic comedunt? Verum manducando portat in cælum, non retinendo. Nam inquit Christus Mat. 25. Esuriui, & dedistis mihi manducare, &c. Christus accepit quod pauperi dedisti. Ille accepit, qui tibi, vnde dares, dedit, vnde inquit: Venite benedicti, accipite regnum &c. At videant hoc diuites sine misericordia, &c.

DE SENTENTIA IUDICIS
pro operibus misericordie. III.